ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 9ης Οκτωβρίου 1997 *

Στην υπόθεση C-152/95,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του tribunal administratif d'Amiens (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Michel Macon κ.λπ.

και

Préfet de l'Aisne,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1637/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, περί αποζημιώσεως της μείωσης των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 και της οριστικής εγκατάλειψης της γαλακτοπαραγωγής (ΕΕ L 150, σ. 30),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και G. Hirsch (εισηγητή) δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— οι M. Macon κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τον Alain Letissier, δικηγόρο Laon,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπουμένη από την Catherine de Salins, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Gautier Mignot, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων της ιδίας διευθύνσεως,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον Gérard Rozet, νομικό σύμβουλο,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Οκτωβρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 20ής Απριλίου 1995, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 15 Μαΐου 1995, το tribunal administratif d'Amiens υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2

του κανονισμού (ΕΟΚ) 1637/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, περί αποζημιώσεως της μείωσης των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 και της οριστικής εγκατάλειψης της γαλακτοπαραγωγής (ΕΕ L 150, σ. 30).

2 Το ζήτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ των M. Macon κ.λπ., οι οποίοι είναι μέλη του γεωργικού ομίλου κοινής εκμεταλλεύσεως του Canada à Ardon (στο εξής: GAEC du Canada), και του préfet de l'Aisne σχετικά με την καταβολή αποζημιώσεως λόγω οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής για τη γαλακτοκομική περίοδο 1991/92.

3 Επειδή διέθετε ποσότητες αναφοράς γάλακτος ιδίως στο πλαίσιο απευθείας πωλήσεων, ο GAEC du Canada ζήτησε, για τη γαλακτοκομική περίοδο 1991/92, να τύχει αποζημιώσεως λόγω πλήρους και οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής η οποία προβλέπεται από τον κανονισμό 1637/91, ο οποίος εντάσσεται στο πλαίσιο του καθεστώτος της συμπληρωματικής εισφοράς.

4 Δυνάμει του άρθρου 5γ, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη φράση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984 (ΕΕ L 90, σ. 10), η συμπληρωματική εισφορά που θέσπισε ο κανονισμός αυτός έχει «σαν στόχο τον έλεγχο της αύξησης της γαλακτοπαραγωγής, καθιστώντας συγχρόνως δυνατές τις αναγκαίες διαρθρωτικές εξελίξεις και προσαρμογές».

5 Σύμφωνα με την εναλλακτική λύση Β, η οποία προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής και η οποία επελέγη από τη Γαλλική Κυβέρνηση, η εισφορά οφείλεται από κάθε αγοραστή γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων επί των ποσοτήτων γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος οι οποίες του παραδίδονται από παραγωγούς και οι οποίες, κατά τη διάρκεια της σχετικής δωδεκάμηνης περιόδου, υπερβαίνουν μια ποσότητα αναφοράς που πρόκειται να καθοριστεί.

6 Η εισφορά οφείλεται επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 της ίδιας διατάξεως, από κάθε παραγωγό γάλακτος επί των ποσοτήτων γάλακτος και/ή ισοδυνάμου γάλακτος που πώλησε απευθείας στην κατανάλωση και οι οποίες υπερβαίνουν, κατά τη διάρκεια της σχετικής δωδεκάμηνης περιόδου, μια ποσότητα αναφοράς που πρόκειται να καθοριστεί.

7 Οι κανόνες καθορισμού των ποσοτήτων αναφοράς περιέχονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13).

8 Στο πλαίσιο του καθεστώτος αυτού, το οποίο αρχικά προβλέφθηκε για πέντε διαδοχικές δωδεκάμηνες περιόδους, αλλά παρατάθηκε μέχρι τα τέλη της περιόδου 1991/92, το Συμβούλιο, κατά την έκδοση των αποφάσεων περί καθορισμού των γεωργικών τιμών για την περίοδο 1991/92, οι οποίες επιβάλλονταν λόγω της διατηρήσεως της πλεονασματικής παραγωγής γάλακτος μείωσε, αφενός, τις ποσότητες αναφοράς και θέσπισε, αφετέρου, με τον κανονισμό 1637/91, κοινοτικό σύστημα χρηματοδοτήσεως της εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής· η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού προβλέπει «τη χορήγηση σε κάθε παραγωγό, ύστερα από αίτησή του και με τον όρο ότι πληροί ορισμένες προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, αποζημίωσης έναντι ανάληψης εκ μέρους του της υποχρέωσης να παύσει οριστικά και στο σύνολό της τη γαλακτοπαραγωγή (...)».

9 Ειδικότερα, το άρθρο 2 του κανονισμού 1637/91 ορίζει:

«1. Ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και υπό τους όρους που προβλέπει ο παρών κανονισμός, τα κράτη μέλη χορηγούν στον παραγωγό, όπως ορίζεται στο άρθρο 12, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84, ή σε κάθε συνεταιρισμένο παραγωγό, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 12, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, ο οποίος ανα-

λαμβάνει την υποχρέωση να εγκαταλείψει οριστικά ολόκληρη τη γαλακτοπαραγωγή πριν από μια ημερομηνία που θα καθοριστεί, αποζημίωση η οποία καταβάλλεται σε πέντε ετήσιες δόσεις κατά τη διάρκεια του τελευταίου τριμήνου καθενός από τα ημερολογιακά έτη 1992, 1993, 1994, 1995 και 1996, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να καταβάλουν την αποζημίωση σε προγενέστερες ημερομηνίες ή/και σε μία φορά εάν εξασφαλίσουν την προχρηματοδότηση.

(...)

2. α) Επιλέγεται ο παραγωγός που διαθέτει ποσότητα αναφοράς δυνάμει του άρθρου 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68, στα πλαίσια των εναλλακτικών λύσεων Α ή Β ή/και στα πλαίσια των άμεσων πωλήσεων, εκτός από τους παραγωγούς που έχουν επωφεληθεί ποσοτήτων δυνάμει του άρθρου 3γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84.

(...)»

10 Το άρθρο 12 του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1305/85 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 1985 (ΕΕ L 137, σ. 12), ο οποίος προσέθεσε ένα δεύτερο εδάφιο στο άρθρο 12, στοιχείο γ', ορίζει τις έννοιες «παραγωγός» και «εκμετάλλευση» ως εξής:

«γ) παραγωγός: ο κάτοχος γεωργικής εκμετάλλευσης, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, η εκμετάλλευση των οποίων βρίσκεται στο γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας:

— που πωλεί γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα άμεσα στον καταναλωτή,

— ή/και που παραδίδει στους αγοραστές.

Ως παραγωγοί νοούνται οι ομάδες παραγωγών και οι ενώσεις τους που αναγνωρίζονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1360/78 και τα καταστατικά των οποίων προβλέπουν, όσον αφορά τους παραγωγούς που συμμετέχουν, την υποχρέωση που αναφέρει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού.

δ) εκμετάλλευση: το σύνολο των μονάδων παραγωγής που διαχειρίζεται ο παραγωγός και βρίσκονται στο γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας.»

11 Στη Γαλλία, το άρθρο 1 του διατάγματος 91/835, της 30ής Αυγούστου 1991, περί χορηγήσεως αποζημιώσεως λόγω οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής (*JORF* 1991, σ. 11502), το οποίο εκδόθηκε, ιδίως, κατ' εφαρμογήν των κανονισμών 1637/91 και (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 (ΕΕ L 139, σ. 12), ορίζει:

«Κάθε παραγωγός, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 12, στοχείο γ', πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84, όπως έχει τροποποιηθεί, πλην των παραγωγών που διαθέτουν συμπληρωματική ποσότητα αναφοράς γάλακτος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3γ του προμνησθέντος κανονισμού, και ο οποίος δικαιούται ποσότητα αναφοράς κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1 του διατάγματος 91/157 της 11ης Φεβρουαρίου 1981, μπορεί να ζητήσει την προβλεπομένη από το παρόν διάταγμα χορήγηση αποζημιώσεως λόγω οριστικής εγκαταλείψεως κάθε γαλακτοπαραγωγής με σκοπό την εμπορία γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων.»

12 Σύμφωνα με το άρθρο 3 του ιδίου διατάγματος, «η αποζημίωση υπολογίζεται ανά εκμετάλλευση με βάση την ποσότητα αναφοράς του παραγωγού για απευθείας πωλήσεις και παραδόσεις σε γαλακτοκομικές επιχειρήσεις, μη λαμβανομένων υπόψη των ποσοτήτων αναφοράς που αναστέλλονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 775/87 και των ποσοτήτων αναφοράς που χορηγούνται δυνάμει των άρθρων 3, παράγραφοι 1 και 2, 3α, 3β, και 4, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του προμνησθέντος κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 και του άρθρου 5, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88.»

13 Με απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992, ο préfet de l'Aisne αρνήθηκε, βάσει της νομοθεσίας αυτής, να χορηγήσει στους M. Macon κ.λπ. την αιτηθείσα αποζημίωση με την αιτιολογία ότι δεν παρήγαν πλέον γάλα κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς τους και δεν είχαν πλέον την ιδιότητα του γαλακτοπαραγωγού κατά την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού 857/84.

14 Εκτιμώντας ότι η ιδιότητα του παραγωγού έπρεπε να τους αναγνωρισθεί εκ μόνου του γεγονότος ότι διέθεταν ποσότητες αναφοράς γάλακτος στο πλαίσιο ιδίως των απευθείας πωλήσεων, οι M. Macon κ.λπ. άσκησαν, ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, αίτηση ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του νομάρχη.

15 Κρίνοντας ότι η λύση της διαφοράς εξαρτάται από την ερμηνεία του κανονισμού 1637/91, το tribunal administratif ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο το ερώτημα

«αν οι διατάξεις του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1637/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, περί αποζημιώσεως της μείωσης των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 και της οριστικής εγκατάλειψης της γαλακτοπαραγωγής, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι απαγορεύουν τη χορήγηση αποζημιώσεως λόγω οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής στον εκμεταλλευόμενο το αγρόκτημα, ο οποίος, μολονότι δεν παράγει γάλα, διαθέτει, ωστόσο, κατά την ημερομηνία της υποβολής της αιτήσεως, γαλακτοκομικές ποσότητες αναφοράς βάσει, ειδικότερα, απευθείας πωλήσεων».

16 Το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να πληροφορηθεί αν το άρθρο 2 του κανονισμού 1637/91 έχει την έννοια ότι η αποζημίωση λόγω πλήρους και οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής μπορεί να χορηγείται σε εκμεταλλευόμενο γεωργική επιχείρηση μόνον όταν αυτός παράγει, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, γάλα ως παραγωγός κατά την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ', του κανονισμού 857/84 και διαθέτει προς τούτο ατομική ποσότητα αναφοράς για απευθείας πωλήσεις.

17 Οι M. Macon κ.λπ. υποστηρίζουν ότι μόνον το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1637/91 είναι κρίσιμο για τον προσδιορισμό του προσώπου που έχει την ιδιότητα του παραγωγού κατά την έννοια της παραγράφου 1 της διατάξεως αυτής. Η έννοια του παραγωγού κατά τα άρθρα 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1637/91 και 12 του κανονισμού 857/84 όρισαν μόνον τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι παραγωγοί θα μπορούσαν να λαμβάνουν ποσότητα αναφοράς για το μέλλον, αφότου τεθεί σε ισχύ ο μηχανισμός. Επομένως, για τη λήψη αποζημιώσεως λόγω εγκαταλείψεως αρκεί η ιδιότητα του δικαιούχου ποσότητας αναφοράς.

18 Προς στήριξη των ισχυρισμών τους, οι M. Macon κ.λπ. παραπέμπουν στην εγκύκλιο DEPSE/SDSA/C 91 αριθ. 7036 της 7ης Αυγούστου 1991 του Υπουργείου Γεωργίας και Δασών, περί χορηγήσεως αποζημιώσεως λόγω παύσεως γαλακτοκομικής δραστηριότητας για τη γαλακτοκομική περίοδο 1991-1992 (στο εξής: εγκύκλιος 7036), η οποία αναφέρει στο σημείο II. 2, μεταξύ άλλων, ότι «Όλοι όσοι εκμεταλλεύονται γεωργική επιχείρηση που διαθέτει ποσότητες αναφοράς γάλακτος και/ή οι απευθείας πωλητές μπορούν να υποβάλουν αίτηση» και ότι «Επομένως, δεν επιβάλλεται στον αιτούντα καμιά προϋπόθεση παραδόσεως ή πωλήσεως γάλακτος, αρκεί να έχει την εκμετάλλευση γεωργικής επιχειρήσεως που διαθέτει ποσότητες αναφοράς γάλακτος (...)».

19 Η Γαλλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή επισημαίνουν ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1637/91, μόνον ο δικαιούχος ποσότητας αναφοράς που ασκεί πραγματικά γαλακτοπαραγωγική δραστηριότητα κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως μπορεί να λάβει αποζημίωση λόγω οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής. Από την απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1986, 201/85 και 202/85, Klensch κ.λπ. (Συλλογή 1985, σ. 3477), η Γαλλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή συνάγουν ότι η παύση αυτοβούλως της γαλακτοπαραγωγής συνεπάγεται αυτομάτως για τον έχοντα γεωργική εκμετάλλευση την απώλεια των ποσοτήτων αναφοράς, οι οποίες μεταφέρονται κατά συνέπεια στο εθνικό απόθεμα. Η Επιτροπή παραπέμπει επίσης στη νομολογία του Δικαστηρίου η οποία απαγορεύει το δικαίωμα εμπορίας ενός πλεονεκτήματος, όπως αυτό των ποσοτήτων αναφοράς, το οποίο δεν προέρχεται ούτε από ίδια κεφάλαια ούτε από την επαγγελματική δραστηριότητα του ενδιαφερομένου.

20 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από το γράμμα του άρθρου 2 του κανονισμού 1637/91 προκύπτει ότι η χορήγηση αποζημιώσεως λόγω πλήρους και οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής εξαρτάται από δύο σωρευτικές προϋποθέσεις: πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, ο κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως που ζητεί αποζημίωση πρέπει να έχει την ιδιότητα του παραγωγού κατά την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ', του κανονισμού 857/84· δεύτερον, ως γαλακτοπαραγωγός, πρέπει να διαθέτει ποσότητα αναφοράς δυνάμει της παραγράφου 2 της διατάξεως αυτής.

21 Επομένως, από το γεγονός ότι η παράγραφος 1 παραπέμπει στην έννοια του παραγωγού που περιέχεται στο άρθρο 12, στοιχείο γ', του κανονισμού 857/84 προκύπτει ότι η έννοια αυτή δεν έχει οριστεί αυτοτελώς στο πλαίσιο του καθεστώτος εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής.

22 Το Δικαστήριο αναγνώρισε, με την απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 1991, C-341/89, Ballmann (Συλλογή 1991, σ. I-25, σκέψη 12), την ιδιότητα του παραγωγού σε κάθε πρόσωπο που διαχειρίζεται γεωργική εκμετάλλευση και πωλεί ή παραδίδει γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα, χωρίς να είναι αναγκαίο να έχει την κυριότητα των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιεί για την παραγωγή του.

23 Επομένως, μόνον ο κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως που πραγματικά πωλεί γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα μπορεί να θεωρείται παραγωγός. Αντιθέτως, όταν ο κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως έπαυσε αυτοβούλως τις γαλακτοκομικές δραστηριότητές του, δεν έχει πλέον αυτή την ιδιότητα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1637/91, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, στοιχείο γ', του κανονισμού 857/84.

24 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται, πρώτον, από το καθεστώς της χορηγήσεως και της εξ ιδίας πρωτοβουλίας λήξεως της ισχύος ποσότητας αναφοράς την οποία πρέπει να διαθέτει ο παραγωγός σύμφωνα με τη δεύτερη προϋπόθεση που ορίζει το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1637/91, να είναι δηλαδή κάτοχος ατομικής ποσότητας αναφοράς. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, αφενός, από την εν γένει οικονομία της νομοθεσίας περί συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος συνάγεται ότι μπορεί να χορηγείται ποσότητα αναφοράς σε κάτοχο γεωργικής εκμεταλλεύσεως μόνον εφόσον αυτός έχει την ιδιότητα του παραγωγού (αποφάσεις Ballmann, όπ.π., και της 17ης Απριλίου 1997, C-15/95, EARL de Kerlast, Συλλογή 1997, σ. I-1961). Αφετέρου, το Δικαστήριο αποφάνθηκε, με την προμνησθείσα απόφαση Klensch κ.λπ., ότι ο κανονισμός 857/84 δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος που επέλεξε την εναλλακτική λύση Β να μεταφέρει την ατομική ποσότητα αναφοράς παραγωγού που έπαυσε τη δραστηριότητά του στην ποσότητα αναφοράς του αγοραστή στον οποίο ο παραγωγός αυτός παρέδιδε γάλα κατά τον χρόνο παύσεως της δραστηριότητάς του, αντί να μεταφέρει την ποσότητα αυτή στο εθνικό απόθεμα.

25 Δεύτερον, η ερμηνεία αυτή ανταποκρίνεται στον επιδιωκόμενο από το κοινοτικό καθεστώς σκοπό, ο οποίος συνίσταται στη χρηματοδότηση της εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής και, κατά συνέπεια, στη χορήγηση αποζημιώσεως, όπως προκύπτει από τον κανονισμό 1637/91. Συναφώς, από την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι η αποζημίωση αποσκοπεί στη διευκόλυνση της μειώσεως των παραδόσεων και των απευθείας πωλήσεων και στην κινητικότητα των αναγκαίων για άλλες κατηγορίες παραγωγών ποσοτήτων. Ο σκοπός όμως αυτός δεν μπορεί πλέον να επιτευχθεί μετά την εξ ιδίας πρωτοβουλίας παύση της γαλακτοπαραγωγής, οπότε η ατομική ποσότητα αναφοράς πρέπει να επανέλθει στο εθνικό απόθεμα.

26 Τέλος, όπως ορθώς επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 29 των προτάσεών του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αποζημίωση που χορηγείται σε περίπτωση εγκαταλείψεως μη χρησιμοποιουμένης ποσότητας αναφοράς αντίκειται προς τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία το διασφαλιζόμενο εντός της κοινοτικής έννομης τάξης δικαίωμα κυριότητας δεν εμπεριέχει το δικαίωμα εμπορίας ενός πλεονεκτήματος, όπως οι ποσότητες αναφοράς, το οποίο δεν προέρχεται ούτε από αγαθά που ανήκουν στον ενδιαφερόμενο ούτε από την επαγγελματική δραστηριότητά του (αποφάσεις της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-44/89, Von Deetzen, Συλλογή 1991, σ. I-5119, σκέψη 27, και της 24ης Μαρτίου 1994, C-2/92, Bostock, Συλλογή 1994, σ. I-955, σκέψη 19).

27 Καθόσον οι M. Macon κ.λπ. στηρίζονται στην εγκύκλιο 7036, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε ο κανονισμός 1637/91 ούτε καμιά άλλη ισχύουσα διάταξη στο πλαίσιο του καθεστώτος της συμπληρωματικής εισφοράς δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τις προϋποθέσεις που ορίζει η κοινοτική νομοθεσία.

28 Επομένως, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2 του κανονισμού 1637/91 έχει την έννοια ότι η αποζημίωση λόγω πλήρους και οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής μπορεί να χορηγείται στον κάτοχο γεωργικής εκμεταλλεύσεως μόνον εφόσον αυτός παράγει, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, γάλα ως παραγωγός υπό την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ', του κανονισμού 857/84 και διαθέτει προς τούτο ατομική ποσότητα αναφοράς για απευθείας πωλήσεις.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 20ής Απριλίου 1995 το tribunal administratif d'Amiens, αποφαίνεται:

Το άρθρο 2 του κανονισμού 1637/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, περί αποζημιώσεως της μείωσης των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 και της οριστικής εγκατάλειψης της γαλακτοπαραγωγής, έχει την έννοια ότι η αποζημίωση λόγω πλήρους και οριστικής εγκαταλείψεως της γαλακτοπαραγωγής μπορεί να χορηγείται στον κάτοχο γεωργικής εκμεταλλεύσεως μόνον εφόσον αυτός παράγει, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, γάλα ως παραγωγός υπό την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και διαθέτει προς τούτο ατομική ποσότητα αναφοράς για απευθείας πωλήσεις.

Schintgen Mancini Hirsch

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Οκτωβρίου 1997.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

R. Grass R. Schintgen